

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecătorii – Diaconu Iurie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Cazacliu Efim xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.10.2019 – 07.05.2021;

Instanța de apel: 08.06.2021 – 29.03.2022;

Instanța de recurs: 20.07.2022 – 16.11.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 07 mai 2021, Cazacliu Efim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 5 (cinci) luni închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Cazacliu Efim, pentru un termen de probațiune de 1 (unu) an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cazacliu Efim la 29 iulie 2019, după ora 07:00, încălcând prevederile pct. 10) subpct. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 conform căruia „*persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus*”, fără a-l deține și contrar cerințelor pct. 14 lit. a) al aceluiași Regulament potrivit căruia „*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*”, după ce a consumat băuturi alcoolice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale,

a condus mijlocul de transport de model „Opel Astra” cu n/î xxxxx prin or. Telenești.

La aceeași dată, aproximativ ora 07:50, fiind stopat în or. Telenești, str. Dacia pentru verificarea actelor de către angajatul Inspectoratului de poliție Telenești, Cebotari Victor, și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, i s-a propus de a fi supus testării alcoolscoapice.

Conform procesului-verbal nr. 115 din 29 iulie 2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, la Cazacliu Efim a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/l, ceea ce conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, corespunde stării de ebrietate alcoolice cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Cazacliu Efim, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cazacliu Efim să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat, că reieșind din gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de inculpatul Cazacliu Efim, prima instanță greșit a aplicat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului, pe un termen de probațiune de 1 an. Or, această pedeapsă este una prea blândă, neechitabilă și nejustificată.

Prin urmare, partea acuzării a menționat că prima instanță, la aplicarea pedepsei inculpatului Cazacliu Efim, pentru infracțiunea săvârșită, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și astfel greșit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului, pentru un termen de probațiune de 1 an.

De asemenea, partea acuzării a precizat că inculpatul Cazacliu Efim, la 29 mai 2018 a fost condamnat prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Telenești) pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și fără deținerea permisului de conducere, fiindu-i aplicată pedeapsa neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă acesta nu a îndreptățit încrederea acordată prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu s-a corijat și a săvârșit o nouă infracțiune.

În opinia părții acuzării, prima instanță urma să-i aplice inculpatului Cazacliu Efim o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia a fost declarat vinovat și anume pedeapsa care va contribui la prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, precum și a altor persoane.

Or, faptul că inculpatul Cazacliu Efim și-a recunoscut vinovăția la faza de urmărire penală și se caracterizează pozitiv, nu reprezintă circumstanțe în temeiul cărora să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în contextul în care acesta anterior a fost condamnat pentru fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat și fără deținerea permisului de conducere, fiindu-i acordată o șansă de a se corecta, nefiind privat de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, a fost admis apelul, casată parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei stabilite lui Cazacliu Efim, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa aplicată inculpatului Cazacliu Efim, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) luni, să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță, la aplicarea pedepsei inculpatului corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a conchis că inculpatul Cazacliu Efim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului, în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că inculpatul Cazacliu Efim s-a eschivat și nu s-a prezentat în instanța de judecată, fiind dispusă aducerea silită a acestuia în ședința de judecată. Conform raportului întocmit de reprezentantul IP Telenești, agentul Boiescu Vitalie din 22 ianuarie 2021, rezultă că în urma măsurilor întreprinse, s-a stabilit că Cazacliu Efim nu se află pe teritoriul s. Codru, r-nul Telenești, iar din informația acumulată posibil că ultimul se află la muncă în Germania. Din adevărta eliberată de primarul Guzun Oxana, se atestă că inculpatul la moment nu se află pe teritoriul comunei Mîndrești și s. Codru, iar potrivit explicației lui Cebotari Dumitru, care este vecinul inculpatului, acesta a confirmat că Cazacliu Efim este plecat peste hotare, în Germania și careva date de contact cu acesta, ori rețele de socializare, nu cunoaște.

La fel, instanța de apel a menționat că prin încheierea Judecătorei Orhei (sediul Telenești) din 27 ianuarie 2021, a fost admis demersul procurorului privind anunțarea în căutare a inculpatului Cazacliu Efim, iar potrivit informației nr. 34/53-623 din 28 ianuarie 2021, în privința lui Cazacliu Efim a fost inițiat un dosar de căutare nr. 2021350002, fapt ce atestă că inculpatul este anunțat în căutare, acesta părăsind teritoriul Republicii Moldova la data de 02 martie 2020.

Așadar, referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a precizat că deși prima instanță a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, aceasta nu le-a aplicat corespunzător.

În acest context, instanța de apel a indicat că la individualizarea și

stabilirea pedepsei inculpatului Cazacliu Efim, urmează să țină cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, instanța de apel a indicat că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de Cazacliu Efim, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, careva circumstanțe atenuante și agravante, în temeiul art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Telenești) din 29 mai 2018, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform cazierului contravențional, în perioada 05 septembrie 2009 - 15 august 2019, pe numele lui Cazacliu Efim au fost pornite 12 procese contravenționale, dintre care 10 procese din categoria circulației rutiere (f.d.24). Potrivit concluziilor, acesta nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.26-27). Potrivit caracteristicii eliberate de primarul s. Inești, r-nul Telenești, Cazacliu Efim se caracterizează pozitiv, locuiește împreună cu familia, nu este o persoană violentă, are un comportament adecvat. Cu vecinii și consătenii, se află în relații bune. Nu face abuz de băuturi alcoolice (f.d.25).

Prin urmare, ținând cont de personalitatea inculpatului Cazacliu Efim, de circumstanțele reale și personale, de caracterul faptelor prejudiciabile, dar și de comportamentul acestuia, instanța de apel a conchis că în privința inculpatului, va fi echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În opinia instanței de apel, prima instanță neîntemeiat i-a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i acestuia un termen de probațiune.

În concluzie, instanța de apel a reiterat faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune similară, pentru care a fost condamnat și executând pedeapsa nu s-a corijat. Mai mult, în speță lipsesc careva circumstanțe atenuante, or, deși s-a invocat că inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, aceste acțiuni se referă la etapa urmăririi penale, însă, ulterior, în cadrul instanțelor de judecată, inculpatul nu s-a prezentat, ceea ce reprezintă lipsă de respect față de instanța de judecată. Potrivit cazierului contravențional, în privința inculpatului au fost pornite mai multe procese contravenționale, care la fel sunt din categoria circulației rutiere, din care motiv consideră instanța de apel că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința lui Cazacliu Efim, nu va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

5. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, în temeiul art. 427

alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel pripit a concluzionat asupra stabilirii pedepsei inculpatului Cazacliu Efim, sub formă de închisoare de 5 luni, întrucât acesta a săvârșit o infracțiune care face parte din categoria celor ușoare.

Or, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră.

De asemenea, susține partea apărării că infracțiunea incriminată inculpatului, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, deoarece în calitate de pedeapsă aceasta prevedea muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare de până la 1 an. Astfel, invocând prevederile art. 53, 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, precizează apărarea că la 29 martie 2022, când cauza a fost examinată în instanța de apel, a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală în privința lui Cazacliu Efim, fapt care nu a fost luat în considerație de către instanța de apel.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor, se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului, temei care se subscrie pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Cazacliu Efim, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs, nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că în opinia părții apărării, instanța de apel i-a aplicat inculpatului Cazacliu Efim, o pedeapsă prea aspră, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai *în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Cazacliu Efim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 5 luni închisoare, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate pentru un termen de probațiune de 1 an, potrivit art. 90 Cod penal.

Judecând apelul declarat de partea acuzării, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe, în partea modului de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care pedeapsa aplicată inculpatului Cazacliu Efim, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

Așadar, referitor la dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că deși prima instanță a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, aceasta nu le-a aplicat corespunzător, iar în acest sens reținând faptul că în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante, în temeiul art. 76, 77 Cod penal, iar anterior acesta a fost condamnat pentru o infracțiune similară, prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Telenești) din 29 mai 2018, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității. De asemenea, potrivit concluziilor, acesta nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.26-27). Conform carcateristicii eliberate de primarul s. Inești, r-nul Telenești, inculpatul Cazacliu Efim se caracterizează pozitiv, locuiește împreună cu familia, nu este o persoană violentă, are un comportament adecvat. Cu vecinii și consătenii, se află în relații bune. Nu face abuz de băuturi alcoolice (f.d.25).

Mai mult, se reține că potrivit cazierului contravențional, în perioada 05 septembrie 2009 – 15 august 2019, în privința lui Cazacliu Efim au fost pornite 12 procese contravenționale, dintre care 10 procese fiind din categoria circulației rutiere (f.d.24).

În acest context, instanța de apel corect a concluzionat că prima instanță neîntemeiat i-a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i acestuia un termen de probațiune, ținând cont de personalitatea inculpatului Cazacliu Efim, de circumstanțele reale și personale, de caracterul faptelor prejudiciabile, dar și de comportamentul acestuia.

Or, anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune similară, pentru care a fost condamnat și executând pedeapsa, nu s-a corijat.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel, este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Referitor la argumentele apărării cu privire la faptul că instanța de apel nu a luat în considerație că în speță a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală în privința lui Cazacliu Efim, Colegiul penal reține că potrivit materialelor cauzei rezultă cu certitudine că fapta inculpatului a fost săvârșită la data de 29 iulie 2019, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 27 ianuarie 2021, inculpatul Cazacliu Efim a fost anunțat în căutare (f.d.87-90), în privința acestuia fiind intentat dosarul de căutare nr. 2021350002 (f.d.92).

În acest context, Colegiul penal consideră necesar să menționeze prevederile art. 60 alin. (1) lit. a), alin. (5) Cod penal, potrivit cărora persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. *Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.*

Prin urmare, Colegiul penal constată netemeinicia argumentelor apărării cu privire la expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în privința inculpatului, în contextul în care se constată că inculpatul Cazacliu Efim a fost anunțat în căutare, din care motiv curgerea termenului de prescripție se suspendă.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către partea apărării, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, în cauza penală în privința lui **Cazacliu Efim xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 ianuarie 2023.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor